

# רופינו, חזיר הכמהין

סיפר סטוארט באום  
ציירה זוא באום

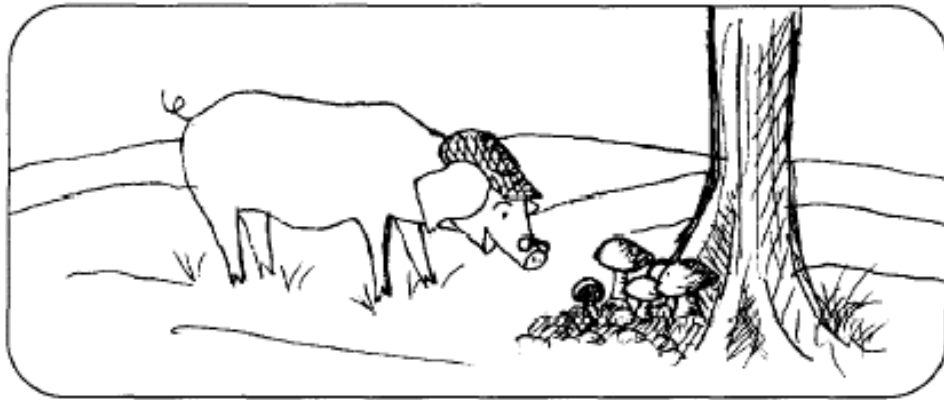
רופינו הוא חזיר הכמהין. כמהין אלה הן הפטריות שגדלות תחת פני האדמה וחזיר הכמהין מוצא אותן. בעצם זה קצת יותר מסובך אבל לא בהרבה. רופינו יכול להריח כמהין ממרחק אפילו בסערת גשמים.

מאקס, בעליו של רופינו אוהב את רופינו כי ביחד הם מוצאים כמהין לפני אחרים. כמהין שווים כסף רב ומקס שמח מאוד כשהוא חוזר הביתה עם שק מלא כמהין. וכל זה הודות לאפו של רופינו. "יש לי אף לכמהין" אומר רופינו.

אומנם כל חזירי הכמהין וגם כלבים מאומנים אחדים מריחים כמהין, אבל אף אחד לא יכול להריח כמהין ממרחק גדול יותר מרופינו. ואיך הוא עושה זאת?

הוא מביט בכוון שלדעתו יכולות להיות כמהין. בדרך כלל באותו המקום גדלות גם פטריות אחרות, אבל על פני הקרקע. ואז הוא מרים את ראשו רק קצת. והוא

מכוון את אפו לכוון שבו הוא חושב כי ימצא כמהין. ואז הוא מניע את ראשו קצת לצד אחד ומוציא צליל הרחה קטן "מהה... מהה..." אחר כך הוא מזיז את ראשו קצת לכוון שני ושוב מוציא צליל "מהה... מהה..." ובסוף הוא מכוון את אפו בדיוק לכוון שבו, לדעתו, צריכות להיות כמהין ומשמיע צליל הרחה גדול וארוך: "מממהההההההמממממממממממפפפפפפפ".  
"מממההההההההמממממממממממפפפפפ".  
"מממההההההההמממממממממממפפפפפ!"



ואם נמצאות בסביבה כמהין אפו של רופינו ימצא אותן בטוח.  
"כפי שאמרתי, יש לי אף לכמהין" מסביר רופינו.  
רופינו יכול להריח הרבה דברים מרחוק. בני-אדם, כלבים, פרות, והוא חושב שפרות הן המסריחות ביותר מכולם.



אבל אז קרה דבר מוזר. במקום ללכת ישר קדימה ולחפור באדמה, רופינו רץ למקום מרוחק יותר, עם מאקס אחריו, והתחיל לחפור במקום קרוב לקצה הגבעה.

מאקס ראה איך רופינו חופר וחופר. הוא ציפה שרופינו יגלה אוסף גדול של כמהין, אולי אפילו פטריית היהלום השחור, הנדירה מכל הכמהין. אך רופינו המשיך לחפור עמוק יותר, הרבה מעבר לעומק שבו כמהין כלשהו יכולות להיות.

"זה עמוק מדי" אמר מאקס לרופינו. אבל רופינו המשיך לחפור.

"עצור" אמר מאקס לרופינו, תחילה בשקט, ואחר כך יותר בקול, "עצור!". אבל רופינו המשיך לחפור ולחפור. "אתה צריך להפסיק לחפור, רופינו" הסביר מאקס "אין כמהין כל כך עמוק."

רופינו לא עצר. למאקס לא הייתה ברירה "בום!" נתן לרופינו מכה קטנה עם המקל. אבל רופינו המשיך לחפור.

מאקס חשב שהגשם והבוץ בילבלו לרופינו את חוש הריח שלו. הוא ידע שקורה משהו שלא בסדר, אבל לא ידע מה.

"רופינו! תפסיק לחפור!" קרא מאקס, אבל רופינו לא הפסיק ולכן מאקס נתן לו מכה קצת יותר חזקה. מאקס לא רצה לפגוע ברופינו, אבל היה לו חבל להפסיד יום צייד כמהין כל כך טוב. "בום, בום!"

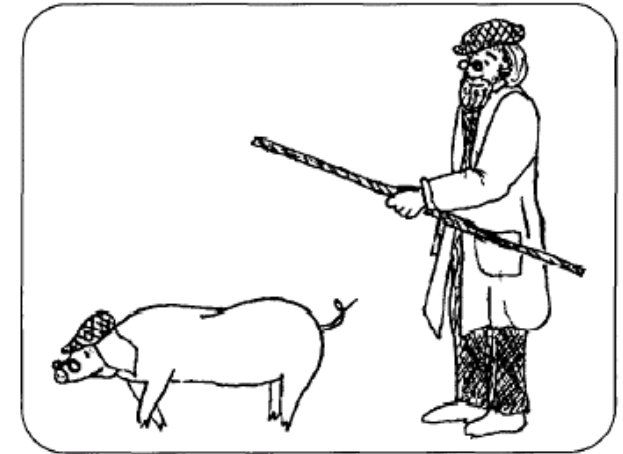


לרופינו לא היה קשה לטפס על הגבעה עד הפסגה שלה, אך מאקס מעד והתחלק ורופינו גרר אותו דרך אזורי הבוץ העמוק.

בכל מקום בו הסתכלו ראו פטריות מעל פני הקרקע. מקס האמין שזה יהיה יום צייד כמהין הטוב ביותר שלהם. הוא הצטער שלא לקח שק גדול יותר. "בוץ פירושו פטריות" אמר רופינו "ופטריות פירושו כמהין לעתים קרובות."

הוא כיוון את אפו לקבוצה גדולה של פטריות. הזיז את ראשו שמאלה, נתן צליל הרחה קטן "מהה, מהה". הזיז את ראשו ימינה ושוב נתן צליל הרחה קטן "מהה.. מהה". ואז כיוון את אפו ישר לפניו ונתן את ההרחה הגדולה שצריכה הייתה לסמן את המקום המדויק של כמהין. "מההההפפפ! מההההפפפ!"

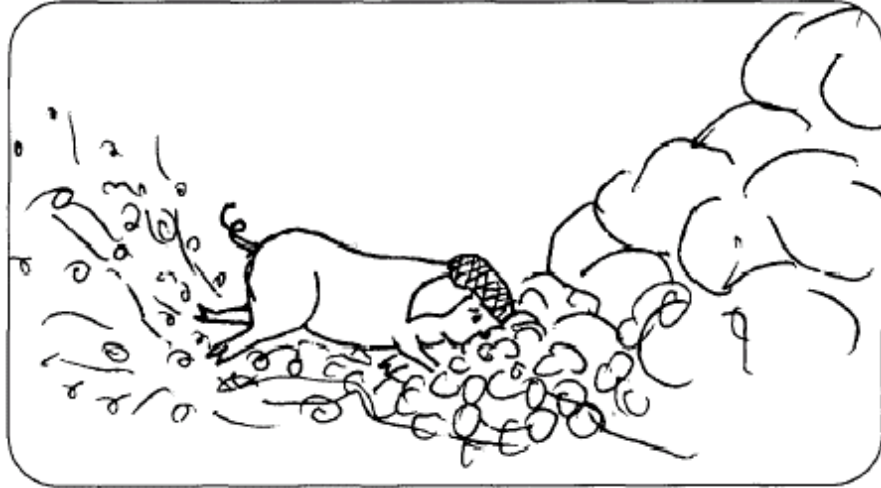
רופינו הפסיק לחפור. הוא הביט על מאקס, כשפניו ורוב גופו מכוסים בבובץ.  
"בוא רופינו" אמר מאקס, נלך וננסה במקום אחר." והוא משך את רופינו אך רופינו חפר את טלפיו באדמה וסירב



לזוז. מאקס משך חזק יותר ויותר ובסוף הצליח למשוך את רופינו מהבור ולמטה לרגלי גבעה.  
כשהגיעו למטה מאקס שחרר את רופינו מהרצועה אבל רופינו התחיל מיד לטפס חזרה על הגבעה.  
"לא" אמר מאקס "שם איפה שאתה חופר אין כמהין. מוכרחים למצוא מקום חדש." אבל כל פעם שמאקס שחרר את רופינו, רופינו ניסה לחזור שוב אל הגבעה.  
"אין ברירה" חשב מאקס לעצמו "כנראה בובץ נכנס לאפו של רופינו או משהו דומה קרה." הוא לקח את רופינו

לדיר החזירים, וכדי לא להפסיד את יום צייד כהמין יפה הוציא חזיר אחר, אחד בשם רוסטיד.  
"אני מצטער, רופינו" אמר מאקס "אבל עד שחוש הריח שלך יחזור אני יוצא לחיפוש כמהין עם רוסטיג."  
רופינו ישב כל הזמן בקצה המכלאה והביט לכוון היער.  
"אינני אוהב חזירי כמהין אחרים" אמר רופינו "הם חודרים לתחום שלי."  
לפנות ערב חזרו מאקס ורוסטיג עם רבע שק כמהין.  
מאקס הראה את השלל לרופינו ואמר "אילו חוש הריח שלך היה תקין היינו ממלאים את השק."  
מאקס היה עצוב. לא כל כך בגלל הפטריות המועטות שמצא, אלא דאג לרופינו. "יהיה בסדר" אמר לו "חוש הריח שלך יחזור בקרוב ושוב נצא לצוד כמהין." הוא חיבק את רופינו, אך זה ישב כל הזמן והביט בכוון היער.  
בלילה מאקס הלך לאכול בעיר. האישה שהגישה לו אוכל סיפרה "מאקס, בזמן הסופה שני ילדים נאבדו ביער. כשאתה יוצא לשם לצוד כמהין, פקח היטב את עיניך." מאקס ענה שאכן, ישגיח, אבל בדרך הביתה תמה. "אילו הייתי ביער בזמן סופה הייתי מוצא מכסה באחת המערות שם. ובגשם הזה פי המערה היה נסתם בבובץ. אולי שני הילדים נכלאו במערה כזו." והוא המשיך לדבר אל עצמו "היא אמרה לי לפקוח עיניים, אבל אולי לא עיניים נחוצות כאן?"  
הוא הסתובב וחזר העירה. ניגש לתחנת משטרה ואמר לשוטר כי הוא מאמין שידוע איפה הילדים.  
"ראית אותם?" שאל השוטר.

"צריך להודות לחזיר הכמהין" ענה השוטר.  
כשהילדים נתנו חיבוק לרופינו הוא נתן להם הרחה



"מההה.. מההה..". שני הילדים פרצו בצחוק. ההרחות של רופינו דגדגו.  
"בעצם הבוץ שיפר להם קצת את הריח" החליט רופינו. למחרת ערכו בעיירה נשף לכבודו של רופינו. כל תושבי העיירה באו, הריעו וזרקו פרחים. רופינו לא נהנה מריחם של כל האנשים האלה אבל אהב את ריח הפרחים.  
אחרי הנשף ראש העיר אמר "רופינו, האף שלך מצא הרבה כמהין בשביל מאקס, אבל אתמול עזרת לנו למצוא דבר הרבה יותר יקר – שני ילדים אבודים. תודה לך" והוא העניק לרופינו עיטור זהוב מגולף בצורת חרטום של חזיר.

"לא" אמר מאקס "אבל אני חושב שהחזיר שלי הריח אותם."  
השוטר הזעיק עזרה וכולם יצאו עם אתים לביתו של מאקס. הם שמו רצועה לרופינו ולמרות לילה מאוחר שחררו אותו מהמכלאה.  
רופינו הלך ישר ליער, כשאחריו מאקס, השוטר ואנשים אחדים. הוא עצר בקצה הגבעה.  
את אפו כיוון רופינו אל הגבעה, הזיז את ראשו קצת ימינה והשמיע הרחה קלה "מההה". הוא הזיז את ראשו שמאלה ושוב השמיע הרחה דומה "מההה, מההה". ואז כיוון את אפו ישר לפסגת הגבעה ונתן את ההרחה הגדולה ביותר שנתן אי-פעם  
"מהממהההההממממפפפפפפפפפפ.  
מממההההההממממפפפפפפפפ!  
מממההההההממממפפפפפפפפ!  
ואז רץ ישר במדרון הגבעה, מצא את אותו המקום בו היה בבוקר והתחיל לחפור.  
מאקס והשוטר והאחרים הצטרפו לחפירה ותוך זמן קצר גילו פתח בראש מערה.  
השוטר נתן צעקה לתוך המערה "הללו!"  
ובתשובה נשמע קול חלוש "הללו! נלכדנו כאן."  
"בואו תחת הפתח" אמר השוטר. בעזרת הרצועה, שבה קשרו קודם את רופינו, הוציאו מהמערה את הילדה והילד.  
כולם הריעו.  
"תודה שהצלתם אותנו" אמר הילד.

מאקס שם את העיטור על צווארו של רופינו וחיבק אותו.  
"לא הייתי צריך לפקפק באף שלך" אמר מאקס לרופינו  
"ולא אפקפק בו יותר אף פעם. אני מבטיח."  
בדרך חזרה הביתה רופינו נעצר פתאום. הוא הפנה את  
ראשו ימינה ונתן הרחה קטנה "מההה.." אחר כך הפנה  
את ראשו שמאלה ונתן עוד הרחה קטנה "מההה.." ואז  
הפנה את אפו ישר ונתן הרחה גדולה "מההההפפפ!"  
רץ קדימה והתחיל לחפור באדמה עד שהגיע לשתי  
כמהין גדולות ושחורות.  
מאקס אסף אותן ואמר "רופינו, אתה חזיר הכמהין  
הגדול מכולם."  
"יש לי אף לכמהין" אומר רופינו.

